

Judecătoria Buiucani, mun. Chişinău
Judecător: O. Cernei
Curtea de Apel Chişinău
Judecători: N. Vascan, V. Clima și E. Palanciuc

ÎNCHEIERE

7 martie 2018

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența

Președintele completului
judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Iuliana Oprea

examinînd admisibilitatea recursului declarat de Stoica Victor,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Godoroja Vitalie împotriva lui Stoica Victor cu privire la încasarea datoriei, a dobînzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 13 septembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Stoica Victor prin intermediul avocatului Micu Andrei, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău din 19 octombrie 2016,

A C O N S T A T A T:

La 8 iunie 2016, Godoroja Vitalie a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Stoica Victor cu privire la încasarea datoriei, a dobînzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor a indicat că la 12 februarie 2013 a oferit lui Stoica Victor un împrumut în sumă de 183000 Euro, cu termen de rambursare 2 aprilie 2014, cu scopul demarării unei afaceri, iar raporturile respective au fost consemnate într-o recipisă.

Reclamantul a mai precizat că împreună cu soția sa, au încheiat un contract de credit cu o instituție financiară, pentru acordarea unui împrumut în mărime de 183000 euro, garantînd restituirea acestuia prin gajarea propriului imobil (casa de locuit). Suma împrumutată de la instituția financiară a fost contractată pentru Stoica Victor.

Godoroja Vitalie a mai menționat că solicitările exprimate în adresa lui Stoica Victor privind rambursarea benevolă a sumei datorate, nu au avut rezultate. Prin urmare, încercările de soluționare a litigiului pe cale amiabilă au fost epuizate, Stoica Victor eschivîndu-se să-și onoreze obligațiile.

Solicită reclamantul încasare din contul lui Stoica Victor în beneficiul său a sumei

de 183000 euro – cu titlu de datorie, suma de 28822 euro – cu titlu de dobânda de întârziere și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 19 octombrie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de Godoroja Vitalie împotriva lui Stoica Victor cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea din contul lui Stoica Victor, în beneficiul lui Godoroja Vitalie suma de 183000 euro – cu titlu de datorie, suma de 28822 euro – cu titlu de dobânda de întârziere și suma de 10000 lei – cu titlu de taxa de stat, în total suma de 211822 euro, convertiți în valuta națională la momentul executării hotărârii judecătorești, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Republicii Moldova și 10000 lei. S-a dispus încasarea din contul lui Stoica Victor, în beneficiul statului suma de 15000 lei – cu titlu de taxă de stat (f.d. 123, 129-133).

La 18 noiembrie 2016, Stoica Victor prin intermediul avocatului Micu Andrei a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 19 octombrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de Godoroja Vitalie să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Stoica Victor prin intermediul avocatului Micu Andrei, fiind menținută hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 19 octombrie 2016 (f.d. 177, 178-183).

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 5 ianuarie 2018 Stoica Victor a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu remiterea cauzei pentru rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului s-a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind încălcate normele de drept procedural prin faptul că hotărârea primei instanțe a fost adoptată în lipsa pârîtului-recurent.

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2017, prin care a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d 184), fiind recepționată de către recurent la 13 noiembrie 2017 (f.d. 201).

Prin urmare, Colegiul constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 2 februarie 2018, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, însă pînă la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții

Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile invocate în recurs.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probante și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Prin urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Stoica Victor asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Stoica Victor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Recursul declarat de Stoica Victor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea